

Dagthema: Leven scheppend water

Overweging 23 juli 2017 – Jonne Meij

Lector: Natalie Coenradi

*“... Ik en u, wij dorsten ernaar te weten,
te geloven,
er op te kunnen en durven vertrouwen,
dat wij gekend en geliefd worden (...) om wie wij zijn.
Met al onze schoonheid
en inclusief al ons menselijk tekort ...”*

Eerste lezing: Johannes 4:10-15

Tweede lezing: Marcus 4:35-40

Openingsgebed

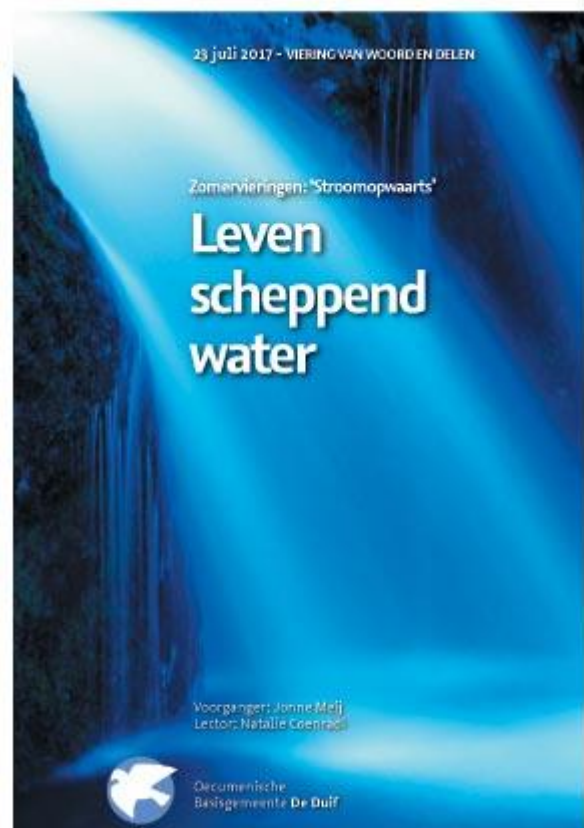
Wij komen samen om ons te voeden aan de bron,
waaruit het leven ontspruit.
Wij komen samen om de liefdevolle energie te delen
waaruit het leven wordt gevoed.
Wij delen in de kracht en gloed van al wat leeft.
In de naam van de Eeuwige
ontvangen we nieuw licht in onze ogen.
Amen.

Lied *Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal*

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Gebed om openheid

Soms zijn we het contact kwijt,
met onze medemens en met jou, God.
Soms zijn we onszelf kwijt,
en zijn we los van ons ware bestaan.

Soms zoeken we onszelf in grote emoties
en hebben we geen oog voor het kabbelen van de bron.
Jagen we liefde na in de drukte
en vergeten we om er rustig voor te gaan zitten.
Zoeken we houvast om ons heen,
maar kijken niet naar binnen.

Krachtige en Tedere
Open onze harten,
opdat wij onze innerlijke bronnen hervinden
en kracht en vrede van binnenuit komen.
Zodat wij ontspannen aanwezig kunnen zijn
bij onszelf en elkaar.
Amen.

Welkom en inleiding

Like a bridge over trouble water

When you're weary,
feeling small
When tears are in your eyes,
I'll dry them all
I'm on your side,
oh, when times get rough
And friends just can't be found

Like a bridge over troubled water
I will lay me down
Like a bridge over troubled water
I will lay me down

When you're down and out
When you're on the street
When evening falls so hard
I will comfort you (ooo)
I'll take your part,
oh, when darkness comes
And pain is all around

Like a bridge over troubled water
I will lay me down
Like a bridge over troubled water
I will lay me down

Sail on silver girl
Sail on by
Your time has come to shine
All your dreams are on their way
See how they shine

Simon & Garfunkel. Vertaling: Jonne Meij

*wanneer je moe bent
en je klein voelt
heb je tranen in em ogen,
ik droog ze allemaal
ik sta aan jou kant,
als de tijden zwaar worden
en niemand je vriend lijkt te zijn*

*Als een brug over onrustig water
zal ik me neerleggen
Als een brug over onrustig water
ik me neerleggen*

*Als je somber en aan je eind bent
zonder thuis
Wanneer de avond hard aankomt
Ik zal het je makkelijk maken
ik draag jouw deel,
als het duister komt
als alles lijden is*

*Als een brug over onrustig water
zal ik me neerleggen
Als een brug over onrustig water
zal ik me neerleggen*

*Blijf zeilen, vrouw van zilver
Zeil maar door
Jouw tijd om te stralen is gekomen
Je dromen zijn onderweg
Zie hoe ze stralen*

Oh, if you need a friend
I'm sailing right behind
Like a bridge over troubled water
I will ease your mind
Like a bridge over troubled water
I will ease your mind

*Als je een vriend nodig hebt
Ik zeil vlak achter je
Als een brug over onrustig water
Zal ik je geest tot rust brengen
Als een brug over onrustig water
Zal ik je geest tot rust brengen*

Eerste lezing - Johannes 4:10-15

Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u hém erom vragen en dan zou hij u levend water geven.' 'Maar heer,' zei de vrouw, 'u hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt u dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.' 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen,' zei Jezus, 'maar wie het water drinkt dat ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.' 'Geef mij dat water, heer,' zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.'

Tweede lezing - Marcus 4:35-40

Aan het eind van die dag, toen het avond was geworden, zei hij tegen hen: 'Laten we het meer oversteken.' Ze stuurden de menigte weg en namen hem mee in de boot waarin hij al zat, en voeren samen met de andere boten het meer op. Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan. Maar hij lag achter in de boot op een kussen te slapen. Ze maakten hem wakker en zeiden: 'Meester, kan het u niet schelen dat we vergaan?' Toen hij wakker geworden was, sprak hij de wind bestraffend toe en zei tegen het meer: 'Zwijg! Wees stil!' De wind ging liggen en het meer kwam helemaal tot rust. Hij zei tegen hen: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed? Geloven jullie nog steeds niet?'

Overweging

Vorige week zaterdag was de eerste dag dat ik de gelegenheid had om aan de voorbereiding van deze overweging te werken zonder geluiden van gezinsleden op de achtergrond.

Eindelijk de tijd om te zoeken naar een manier waarop ik de Christelijke symboliek van het water kan verbinden met ons persoonlijk leven.

In het boek 'Christelijke oersymbolen' van Corinna Mulhsted, lees ik dat de kracht van een symbool het best tot zijn recht komt wanneer het ons spontaan emotioneel aanspreekt én het verstandelijk wordt begrepen. Deze beide niveaus verlenen het symbool zijn wezenlijke zeggingskracht. Dáár wil ik deze viering naar op zoek; de wezenlijke zeggingskracht van het water.

Regenboog

Mijn gedachtenstroom werd abrupt verstoord toen mijn zoon uit bed kwam. Voor mij een goed moment voor een pauze. Zo kwam het dat hij aan zijn ontbijt zat, telefoon in de hand, terwijl ik de tegeltjes boven het aanrecht poetste met schoonmaakazijn. De radio stond aan, we horen het nummer *To the rescue* van Bob Marley: *To the rescue, here I am, I want you to know: I'm a rainbow too*.

Mijn zoon lacht smalend om the tekst: *I'm a rainbow too...* (ik ben ook een regenboog)

"Nou," zeg ik, "voor een regenboog heb je regen en zonneschijn nodig. Misschien wil hij je laten weten dat hij ook goede en slechte tijden kent, net als jij."

"Ja, Zo maak je het wel weer erg diep meteen", krijg ik als reactie.

Maar ik glimlach als ik hem even later het herhalende refrein mee hoor zingen... "I'm a rainbow too..."

Levend water

Als hij de deur uit is ga ik terug naar mijn voorbereiding van de eerste lezing over het bruikbare drinkwater. Het dorstlessende en leven voedende water. Essentieel voor de mens om in leven te blijven. Elke dag weer krijgen we dorst en elke dag weer moeten we naar de bron om water te halen zodat we niet uitdrogen.

Het water uit de bron, wij drinken het en nemen het in ons op maar het verlaat ons ook altijd weer. We hebben altijd weer nieuw water nodig.

Jezus zegt dat hij kan geven wat God de mens wil geven: Levend water die de dorst blijvend stelt... Wat zou hier mee bedoeld worden?

Tijdens de liturgie avond beantwoorde iemand deze vraag met een volgende vraag: "Waar dorst de mens ten diepste naar...?"

Wat een prachtige vraag: Waar dorst de mens ten diepste naar...?

Ons gezamenlijke antwoord op die liturgie-avond ligt ongetwijfeld niet ver van uw antwoord af...: De mens dorst naar blijvende, betrouwbare liefde.

Ik en u, wij dorsten ernaar te weten, te geloven, er op te kunnen en durven vertrouwen dat wij gekend en geliefd worden.

Dat wij gekend en geliefd worden om wie wij zijn. Met al onze schoonheid en inclusief al ons menselijk tekort.

Wie op 26 maart van dit jaar, de exegese van Bart Jan van de Gaart heeft gehoord, over de vrouw bij de bron, die kan zich nog herinneren dat deze vrouw meerdere mannen had gehad en dat zij telkens opnieuw naar de bron kwam om een nieuwe man te vinden. Een nieuwe bron van liefde zou je kunnen zeggen. De bron die ze bezoekt ligt buiten het dorp, ze moet er haar huis voor verlaten en ze loopt, in dit specifieke geval zelfs op het heetst van de dag,

steeds opnieuw de lange weg naar de bron. Ze heeft er wat voor over om haar dorst naar liefde te kunnen stelpen.

Bedpartner?

Nu kun je de indruk krijgen dat de vrouw steeds op zoek ging naar een partner voor in bed. Maar daarmee ligt een veroordeling op de loer en dan is de kans groot dat we ons van haar levenshouding willen distantiëren. Terwijl ik haar dorst naar blijvende liefde juist zo herkenbaar vindt!

Lopen of zoeken wij niet, net als deze vrouw dagelijks naar een bron van liefde? Gezegend zijn we als die bron dichtbij ons is. Misschien kennen we zelfs meerdere bronnen van liefde in ons leven. Maar net als in dit verhaal ligt de bron van onze liefde vaak ver buiten ons dorp, buiten onszelf.

Steeds opnieuw dorsten wij naar blijvende liefde. Steeds opnieuw leggen wij de weg af naar de bron, maar de liefde van de mens is niet eeuwig. Wij kunnen die liefde telkens kwijtraken, aan teleurstelling, ontrouw, ziekte of dood.

Maar wie het levende water drinkt dat Jezus de mensen namens God aanbiedt, die krijgt nooit meer dorst. Die hoeft nooit meer naar een bron buiten het dorp. Die vindt een innerlijke bron van blijvende liefde, liefde sterker dan de dood...

Onvoorspelbaar, oncontroleerbaar

Maar hoe zit het dan met dat bedreigende water in de tweede lezing?

Dat grote water dat onvoorspelbaar is en vooral oncontroleerbaar. Het ene moment is het water rustig, het volgende moment steekt er storm op en slaan de golven tegen je boot.

Dan komt het aan op de drijfkracht van je boot en op stuurmanskunst.

Ook in de lezing uit Marcus wordt het kalme water plots woest. Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot zodat die vol water kwam te staan. In de vroegchristelijke verteltraditie werd het beeld van het grote water gebruikt als symbool voor de wereldse omstandigheden en voor het leven. Schepen en hun schippers werden bedreigd door de golven van vervolging en verzoeking. “Wee een schip dat geen stuurman kent. Het wordt in de golven van de zee geslingerd en gaat ten onder.” Het schip staat hier symbool voor het geloof in de ene God.

Jezus had zijn vrienden, nadat hij hen onderricht had gegeven, meegenomen de wereld in; het meer op. En hij was in alle rust in slaap gevallen. Maar de vrienden van Jezus raakten in paniek van de bedreigende omstandigheden waarin zij verkeerde.

Verleiding en vervolging beukte als hoge golven tegen hun geloof! Was hun geloof wel zeewaardig? konden zij hun geloof overeind houden in die bedreigende omstandigheden? Zag Jezus niet hoe wankel zij stonden? In mijn verbeelding zie ik Jezus op een groot fluwelen kussen van twee bij twee op de voorplecht van de boot liggen slapen. Terwijl de rest in paniek, tot aan de enkels in het water staat. Hoe kon Jezus onverschillig blijven onder de dreiging?

Twijfel aan drijfkracht

“Heer, kan het u niet schelen dat we vergaan?”. Maar we lezen niet dat Jezus onverschillig was. Er staat niet: “Jezus zag de dreigingen en sliep evengoed door de herrie heen.”

Nee, Jezus was in alle rust in slaap gevallen. Hij zat weliswaar op de dezelfde boot maar hij ervoer de wereldse omstandigheden anders. Het geloof van Jezus werd niet wankel door verleiding en de angst voor vervolging. Zijn schip werd niet bedreigd door beukende golven.

De vrienden daarentegen geloven wel, maar de omstandigheden waarin ze leven, de verleiding en vervolging, doet hen twifelen aan de drijfkracht van hun geloof. Ze zijn bang dat hun geloof niet tegen de vragen van het leven bestand is.

Een hele herkenbare twijfel. Het leven stelt ook mij steeds opnieuw de vraag over de aard van mijn geloof. Wat geloof ik eigenlijk? waarom noem ik dat God? Is mijn geloof bestand tegen verleiding, onbegrip en teleurstelling?

Als hun twijfel en angst het hevigst is wekken de vrienden Jezus, hun voorbeeld-mens. Hun bron van vertrouwen en geloof, de stuurman van hun schip.

Welke bron van vertrouwen heeft u aan boord?

Uit welke bron komt ons vertrouwen wanneer ons schip in storm verkeert?

Bronnen van heil en heling

Ik wil graag afsluiten met de woorden van Alfred Delp. Een Duitse Jezuïtisch priester. Een generatiegenoot van Bonhoeffer. (1907-1945).

“De bronnen van het heil en de heling stromen in ons. God is als een bron in ons.

Deze innerlijke bronnen moeten we vinden en weer laten stromen in het land van ons leven, dan ontstaat er geen woestijn. De kracht, de zekerheid en de geestelijke bevrijding zullen van binnenuit tot ons komen...

Als wij de innerlijke bronnen niet vinden, worden wij ook niet geholpen door ontspanning en uiterlijke rust. Maar daar waar Gods Geest de mens aanraakt, blijft altijd iets van de heilige stilte, van de verkwikkende rust van Gods genade, en van de goede vriendschap in hem.”

Moge het zo zijn.

Muziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige bron
die ons vrede en kracht geeft.

Dat wij elke dag opnieuw
in vertrouwen mogen leven.

Vertrouwen in blijvende liefde en acceptatie
voor ons allemaal, wie wij ook zijn,
waar wij ook vandaan komen.

Ik geloof dat die liefde een Gods geschenk is,
dat wij mogen drinken en doorgeven.

Ik geloof dat ik kan leren van Jezus,
die ons het geloven heeft voorgeleefd.

Die mens was en bron,
en het water liet lopen over het land van het leven.

Ik geloof dat ook wij zo'n bron kunnen zijn,
voor onszelf en elkaar.

In verbondenheid met de Krachtige en Tedere,
bron van eindeloze vrede en liefde.

Moge het zo zijn.

Intenties die werden opgeschreven

Tafelgebed

Wij breken en wij delen,
wij breken samen brood
en reiken aan elkaar de beker.
Dit eeuwenoud gebaar
herhalen wij vandaag.

Met breken en delen
vieren we gemeenschap
en belijden we gelijkheid,
solidariteit en mededogen.

Uit de boodschap van Jezus
kennen we de bron
Die ons bekrachtigd en bevrijd,
en ons in staat stelt
een bron van vriendelijkheid te zijn voor anderen.

Zo willen wij leven
samen met iedereen die we op ons pad vinden;
de mensen die wij kennen
en de mensen die ons nog vreemd zijn.
Daarom herhalen wij vanmorgen
dit oud gebaar
van breken en van delen.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Om vrede

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw. (2x)

Veel te laat heb ik jou lief gekregen.
Binnen in mij was je, ik was buiten
en ik zocht jou als een ziende, blinde
buiten mij, en uitgestort als water
liep ik van jou weg en liep verloren
tussen zoveel schoonheid die niet jij is.

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw. (2x)

Toen heb jij geroepen en geschreeuwd,
door mijn doofheid ben jij heen gebroken.

Oogverblindend ben jij opgedaagd
om mijn blindheid op de vlucht te jagen.
Geuren deed jij en ik haalde adem,
nog snak ik naar adem en naar jou.
Proeven deed ik jou en sindsdien dorst ik,
honger ik naar jou.
Mij, lichtgeraakte heb jij doen ontbranden,
en nu brand ik lichterlaaie naar jou toe,
om vrede.

Veel te laat heb ik jou lief gekregen
schoonheid wat ben je oud wat ben je nieuw. (2x)

Onze Vader

(Wageningse versie Corien van Ark/Gerke van Hiele)

God, Verborgene Aanwezig
Dat uw Naam aan het licht komt
Dat tastbaar wordt de wereld naar uw hart
Dat gegaan wordt uw weg van barmhartigheid
Dat wij ontvangen wat we nodig hebben
om onze bestemming te leven
Dat wij elkaar durven vergeven en niet laten vallen
maar zoeken naar vrede
Dat wij niet losraken, als het lastig wordt
maar verbonden blijven met U.
Geef ons daartoe de moed en de spankracht
het geloof, de hoop en de liefde
die van U komen
Vandaag en alle dagen
totdat alles is voltooid.
Amen.

Slotlied

Henriëtte Roland Holst / Tom Löwenthal

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren.
Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen

Zegenbede

Zomervieringen 2017

23 juli – Jonne Meij

- Leven scheppend water

Onze ziel stroomt als leven scheppend water, krachtig en onvoorspelbaar. Wee een schip dat geen stuurman kent, het gaat in de golven van de zee ten onder.

30 juli – Marc van de Giessen

- Als een vis in het water

Wie heeft geen vakantieherinneringen van waterpret? In het water spelen maakt je aan het lachen en laat je ziel dansen.

6 augustus – Marina Slot

mmv The Voice Company olv Robert Bakker

- De Bron

Wij, mensen, kennen kracht, wijsheid, liefde, onrust, beweging, interesse. We leven in een woelige stroom van vreugde en verdriet – tot vervelens toe. Dat we beschikken over een bron, waaruit we kunnen putten, voelt zo rijk.

13 augustus – Hans Ernens

- Boven water komen

Hee jij! Onzichtbare, je mag gezien worden!

Kom eens boven water en dans mee op het ritme van een zwoele zomer! Jouw lach is de zwemgordel op de rivier van het leven!

20 augustus – Diana Vernooij

- Zwart water

Als het leven zwart is, het licht er niet in kan doordringen, als je met alles wat jij doet je het niet helder kunt krijgen – wat doe je dan?

27 augustus – Jan Meijer mmv de Blijde Buren

- Het water gaat waar het niet gaan kan

Wij bestrijden vaak andere stromingen dan de onze. Maar andere stromingen zijn een bron van nieuwe ideeën.

3 september – Marc van de Giessen

- Levend water

Water is leven, het reinigt en masseert de ziel. In landen waar geen schoon drinkwater is, begrijpen de mensen de Bijbelse uitdrukking “levend water”. Stroom mee en laaf je aan levend water.

